

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Arbeitsgericht Passau — Ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ C 83, σ. 389) και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Μείωση του συνήθους ωραρίου εργασίας στην επιχείρηση λόγω επιβολής συστήματος εκ περιτροπής εργασίας («Kurzarbeit») — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει μείωση των ημερών της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών ανάλογη προς τη μείωση των ημερών εργασίας του εκ περιτροπής εργαζομένου

Διατακτικό

Το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις ή πρακτικές, όπως ένα πρόγραμμα κοινωνικών μέτρων που έχει καταρτιστεί από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση και το συμβούλιο των εργαζομένων σε αυτή, βάσει των οποίων οι ημέρες που δικαιούται ο εκ περιτροπής εργαζόμενος ως ετήσια άδεια μετ' αποδοχών υπολογίζονται σύμφωνα με τον κανόνα *pro rata temporis*.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-244/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Σύστημα που εξαρτά από προηγούμενη έγκριση την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % του μετοχικού κεφαλαίου ορισμένων «ανωνύμων εταιριών εθνικής στρατηγικής σημασίας» — Ρύθμιση προβλεπόμενη τον εκ των υστέρων έλεγχο ορισμένων αποφάσεων των εταιριών αυτών)

(2013/C 9/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montagui και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από προηγούμενη έγκριση την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου στις εταιρίες εθνικής στρατηγικής σημασίας — Παράβαση των άρθρων 49 και 63 ΣΛΕΕ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, καθορίζοντας τις απαιτήσεις του άρθρου 11, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 2, καθώς και εκείνες του άρθρου 11, παράγραφος 3, του νόμου 3631/2008 περί συστάσεως Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 219 της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του Asylgerichtshof (Αυστρία)] — Κ κατά Bundesasylamt

(Υπόθεση C-245/11) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου που υπέβαλε υπήκοος τρίτης χώρας σε ένα από τα κράτη μέλη — Ανθρωπιστική ρήτρα — Άρθρο 15 του κανονισμού αυτού — Πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί άσυλο σε ορισμένο κράτος μέλος και το οποίο, λόγω σοβαρής ασθένειας, εξαρτάται από τη συνδρομή του αιτούντος ασύλου — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού — Υποχρέωση του κράτους μέλους, το οποίο δεν είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων των κεφαλαίων III του εν λόγω κανονισμού, να εξετάσει την αίτηση ασύλου που υπέβαλε ο συγκεκριμένος αιτών άσυλο — Προϋποθέσεις]

(2013/C 9/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Asylgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κ

κατά

Bundesasylamt

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Asylgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 15 του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) — Υποχρέωση του κράτους μέλους να εξετάσει, για ανθρωπιστικούς λόγους, την αίτηση ασύλου που του έχει υποβληθεί, ακόμα και αν δεν είναι υπεύθυνο, με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) 343/2003, για την εξέταση αυτή — Στενός δεσμός μεταξύ του αιτούντος τη χορήγηση ασύλου και ενός πολύ εύαλωτου ατόμου στο οποίο έχει ήδη χορηγηθεί άσυλο στο εν λόγω κράτος μέλος

Διατακτικό

Υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος το οποίο δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού αυτού καθίσταται υπεύθυνο. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος που καθίσταται υπεύθυνο υπό την έννοια του εν λόγω κανονισμού οφείλει να αναλάβει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με την ως άνω ευθύνη. Ενημερώνει σχετικά το καταρχήν υπεύθυνο κράτος μέλος. Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 15, παράγραφος 2, ισχύει επίσης οσάκις το κράτος μέλος που ήταν υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού δεν έχει υποβάλει σχετικό αίτημα κατά την παράγραφο 1, δεύτερη περίοδος, του ίδιου άρθρου.

(¹) EE C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Atila Gülbahce κατά Freie und Hansestadt Hamburg

(Υπόθεση C-268/11) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση — Δικαιώματα Τούρκων εργαζομένων ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας — Αναδρομική ανάκληση άδειας διαμονής)

(2013/C 9/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Atila Gülbahce

κατά

Freie und Hansestadt Hamburg

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Χορήγηση σε Τούρκο εργαζόμενο, του οποίου η σύζυγος είναι υπήκοος του κράτους μέλους υποδοχής, άδειας διαμονής ορισμένου χρόνου και άδειας εργασίας αορίστου χρόνου — Ανάκληση, με αναδρομική ισχύ και εξαιτίας του μη γνωστοποιηθέντος στις αρμόδιες αρχές χωρισμού από τη σύζυγό του, των αποφάσεων περί παρατάσεως της διάρκειας της άδειας διαμονής — Προϋποθέσεις για τη θεμελίωση δικαιώματος διαμονής βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, λαμβανομένης υπόψη της άδειας εργασίας αορίστου χρόνου

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως που προβλέφθηκε με τη συμφωνία περί δημιουργίας συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από την Τουρκική Δημοκρατία, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα των αρμοδίων εθνικών αρχών να ανακαλέσουν την άδεια διαμονής Τούρκου εργαζομένου αναδρομικώς από την ημερομηνία κατά την οποία έπαυσε να συντρέχει ο λόγος από τον οποίο το εθνικό δικαιο εξαρτούσε τη χορήγηση της άδειας του, όταν ο εν λόγω εργαζόμενος δεν επέδειξε απαιτητή συμπεριφορά και η ανάκληση έλαβε χώρα μετά τη λήξη της προβλεπόμενης από το εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, περιόδου ενός έτους νόμιμης απασχολήσεως.

(¹) EE C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

(Υπόθεση C-271/11) (¹)

(Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός 2042/2003 — Τεχνικοί κανόνες και διοικητικές διαδικασίες στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας — Διαρκής αξιοπλοΐα του αεροσκάφους — Έγκριση των μελών του προσωπικού που είναι επιφορτισμένα με τα καθήκοντα επιδεωρήσεως — Απαιτούμενα προσόντα)

(2013/C 9/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ), Σύλλογος Ελλήνων Διπλωματούχων Αεροναυπηγών Μηχανικών (ΣΕΑ), Αλέξανδρος Τσιάπας, Αντώνιος Οικονομόπουλος, Απόστολος Μπατατιάγας, Βασίλειος Κουλούκης, Γεώργιος Οικονομόπουλος, Ηλίας Ηλιάδης, Ιωάννης Τερτίγκας, Πανελλήνιος Σύλλογος Αερολιμενικών Υπηρεσιών Πολιτικής Αεροπορίας, Ελένη Θεοδωρίδου, Ιωάννης Καρνεσιώτης, Αλεξάνδρα Ευθυμίου, Ελένη Σαατσάκη

κατά

Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών